

Prasība, kas celta 2011. gada 7. novembrī — Inaporc/Komisija

(Lieta T-575/11)

(2012/C 25/108)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Interprofession nationale porcine (Inaporc)* (Parīze, Francija)
(pārstāvji — *H. Calvet, Y. Trifounovitch* un *C. Rexha, avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt 2011. gada 29. jūnija lēmumu, valsts atbalsts NN 10/2010 — Francija — Nodoklis, kas paredzēts, lai finansētu Nacionālās starpnozaru cūkkopības komiteju, C(2011) 4376, galīgā redakcija, Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts, jo šajā lēmumā (i) par valsts atbalstu ir klasificētas darbības, ko INAPORC veikusi laikposmā no 2004. gada līdz 2008. gadam tehniskās palīdzības, atbalsta kvalitatīvu preču ražošanai un tirdzniecībai, izpētes un attīstības, kā arī reklāmas jomā un (ii) brīvprātīgie obligātie maksājumi, kas kalpo, lai finansētu šīs darbības un kas ir iepriekš minēto valsts pasākumu neatņemama sastāvdaļa, ir kvalificēti par valsts līdzekļiem;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs prioritāri izvirza divus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots būtisku formas prasību pārkāpums, jo apstrīdētā lēmuma pamatojums neesot pietiekams LESD 296. panta kontekstā tādēļ, ka tas neļaujot prasītājam saprast pamatojumu, kādēļ Komisija ir uzskatījusi, ka Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā par valsts atbalstu noteiktie kritēriji ir izpildīti šajā lietā.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums, jo apstrīdētajā lēmumā Komisija esot:

— kvalificējusi *Inaporc* iekasētos brīvprātīgos obligātos maksājumus par valsts resursiem un darbības, ko šī starpnozaru organizācija veikusi un finansējusi ar šīm iemaksām, kvalificējusi par piedēvējamām valstij;

— secinājusi, ka pastāv selektīva no *Inaporc* rīcības izrietoša ekonomiska priekšrocība par labu uzņēmumiem, kas

darbojas ražošanā, pārstrādē un izplatīšanā cūkgaļas nozarē;

— uzskatījusi, ka *Inaporc* rīcība var radīt konkurences kropļojumus, kas attiecināmi uz valsts atbalstu.

Prasība, kas celta 2011. gada 10. novembrī — Schenker Customs Agency/Komisija

(Lieta T-576/11)

(2012/C 25/109)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Schenker Customs Agency BV* (Roterdama, Nīderlande)
(pārstāvji — *A. Jansen* un *J. Biermasz, advocaten*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Eiropas Komisijas 2011. gada 27. jūlija Lēmumu 01/2010 *Dossier REM*;

— atzīt, ka ir pamatota vēlāk piedzītā maksājuma atlaišana.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja kā muitas aģents laikā no 1999. gada 19. februāra līdz 2001. gada 19. jūlijam, ieskaitot, kopā 52 reizes savā vārdā deklarēja ražojumu glifosātu laišanai brīvā apgrozībā. Kā izcelsmes valsts visās deklarācijās ir norādīta Taivāna. *OLAF* izmeklēšanas rezultātā tika noskaidrots, ka pieteiktā glifosāta izcelsmes valsts nav Taivāna, bet gan Ķīna. Tādēļ pastāv antidempinga maksājumu parāds, attiecībā uz kuru Nīderlandes muiža veica vēlāku piedziņu.

Prasītāja apgalvo, ka Eiropas Komisija ir nepareizi nolēmusi, ka ievedmuītas nodokļa atlaišana nav pamatota.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza sešus pamatus.

- 1) Eiropas Komisija esot nepareizi uzskatījusi, ka tiesību aizstāvību pārkāpums, vēlāka maksājumu piedziņa un apstākļi, ka *Schenker* nevarēja deklarēt tiešā pārstāvībā, ir argumenti, kas attiecas uz paša muitas parāda pastāvēšanu. Šie argumenti noteikti varot būt īpaši apstākļi Regulas Nr. 2913/92 ⁽¹⁾ 239. panta izpratnē un tādējādi tie bija jāvērtē pēc būtības.